

ПРОБОЄМ

ЧАСОПИС
ПІДКАРПАТСЬКОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ II.
ЧИСЛО 9-10.
ПРАГА
вересень-жовтень
1935.

Незабутній.

Підчас літніх вакацій рознеслася по цілім Підкарпатті до глибини серця вражаюча, смутна вістка: між нами не стало МИКОЛИ КОПАЧА. Не стало одного з тих небагатьох піонерів, що віддавав свої молодечі сили в боротьбі за кращу долю українського народу.

Бл. п. Микола Копач родився в Кобилярах, де скінчив народню школу. В 1927 р. скінчив торговельну академію в Мукачеві і стається урядником Педагогічного Товариства в Ужгороді. Бере живу участь в студенському і громадському житті і 1929 р. при допомозі молодих ідейних студентів підготовляє величавий зїзд української народовецьк. молоді в Ужго-

МИКОЛА КОПАЧ

роді. Тоді його устами як голови I. українського народовецького зїзду молоді на Підкарпатті, українська підкарпатська молодь в перший раз прилюдно проголошує всьому світу, що україн. підкарпатське населення є частиною великого українського народу, що живе за Карпатами: в Галичині, Волині, Буковині, Бесарабії і Великій Україні.

В 1930 р. записується на правничім факультеті празького університету. Але гірка доля, взагалі наших високошкільників з під солом'яних стріх, не минула й його. Примушений не лише учитися, але й заробляти на прожиття. Тому 1930/31 р. учителює в Залужжі. І за ошаджені гроші спокійно студіює один рік. Але вже другого року (1932/33) примушений знову учителювати в Гайдоші. І так, учителюючи

Листування.

О. К. — Ужгород — 1) Наше становище до всіх потреб і справ українського життя — всеукраїнське. Тому ми розходимося в поглядах з людьми, що дивляться на ті справи з партійної програми чи особистої вигоди. 2) Для нас ясно, що одинокий засіб для поліпшення долі українського народу — це загартування національної волі. Це досягається не лиш просвітою, товариствами, організаванням, а передовсім боротьбою, терпінням, кровю! 3) Не гине нарід тому, що його катують по тюрмах, вішають та розстрілюють, але тому гине, що не хоче за життя боротися, бо нарід не живе задля чужої ласки, а з власної волі до життя.

П. Р. — Хуст. — Справу наш го національного переслідування не берить так трагічно. Кінець кінцем воно вийде нам на користь, бо розвіє всі казки про „брата словянина“. Научить українську інтелігенцію дивитись на річі власними, а не позиченими очима. А цього нам і треба.

К. М. — Хуст. — Про той Альманах ми нічого не знаємо. Чи знаших поетів хтось візьме участь там теж не знаємо, але догадуємось що ні.

Передпачуйте культурно-суспільний місячник „САМОСТІЙНА ДУМКА“.

Адреса: Cernáuti, str. Petrovici 2., Románia

Річна передплата: Кч 50.-

Гроші можна посилати і Іван Роман, Ужгород, Підкарпатський Банк.

O B S A H: Nezapomenutý. - V. Najovýč: Z dějin. - Zoreslav: Zamek - V. Hrabko: Dopis z Verchoviny. - Studentský věstník. - Kronika. - Dopisování.

ПРОБОЕМ

časopis podkarpatské mládeže. — Vychází koncem každého měsíce. — Předplatné v ČSR: річно 10.—кч., піврічно 5.—кч., ціна поодинокого числа 1.—кч., за границею річно 20.—кч. — Газетові марки дозволені дир. пошт і телеграфів ч. 321594/VII-1933. Подається на Поштовий уряд 11.

Редакція рукописів не вертає і застерігає собі право статті та листи скорочувати або й не містити. Число чекового кошта 201.699. Відповідальний редактор, власник і видавець: Стефан Росоха, Прага IV-180. Адреса редакції й адміністрації:

PROBOJEM, Praha IV.-180. 11. Pošt. schránka č. 9.

Tiskárna František Loos, Vinohrady, Americká 41.

PROBOJEM

časopis podkarpatské mládeže. — Vychází ke konci každého měsíce. — Předplatné v ČSR: na rok 10.—кч., na půl roku 5.—кч., cena jednotlivého čísla 1.—кч., do ciziny ročně 20.—кч. — Novinová sazba povolena řed. p. a t. čís. 321549/VII-1933.

Podává se u Pošt. úřadu 11.

Redakce rukopisy nevrací. Ponechává si právo články a dopisy zkracovati aneb i netisknouti.

Číslo šekového účtu 201.699. Odpovědný redaktor, majitel a vydavatel: Stefan Rosocha, Praha IV.-180. Adresa redakce a administrace: